

Hvorfor døde Jesus? - om forsoningen

1. Rådsherrenes taktiske spill

En falsk profet som provoserte deres lovforståelse, og deres posisjon som lovforklere

Etter hvert forstår de at han går enda lenger: Han står i en særstilling til Gud.

Det er bespottelig – han må dø.

Men dette handler også om frykten for å miste makt

Fredsballansen med Romerne kan slå sprekker. «de kommer og tar vårt hellige sted»

Messiasbølgen, begeistringen kan ende med forferdelse. «Bedre at en mann dør...., men ikke i høytiden....»

De mister kontrollen på region, og forhøret, rettergangen og dødsdommen blir likevel i høytiden.(Jesus dør i påskehøytiden, påskelammene er slaktet)

Pilatus trodde neppe på argumentasjonen, men gir etter for lynchstemningen (en eventuell ettergivenhet kunne kanskje komme keiseren for øre?)

I jødisk tankegang så viser korset at Gud umulig kunne være på Jesu parti. For jøden er det et anstøt, for grekere dårskap.....

Det utrolig er at jøden Paulus sier at den korsfestede Kristus er troens sentrum. Her må noen helt nye brikker har falt på plass

2. Nye brikker på plass

Selv apostlene forsto neppe betydningen av Jesu død. «Gud fri deg Herre.....»

Innerst inne hadde de nok en klassisk Messiasforventning, «dette skal ende med seier gutter!» Jesus en så langt vi vet alene om å kombinere Gt`s ulike løfter om en framtidig frelserskikkelse. Menneskesønnen +den lidende tjener= sant. Den herlige Menneskesønnen (Dan 7) skal overgis i syndige menneskers hender!

Tematikken i Jesu bibeltime med Emmausvandrerne, der han går gjennom hele GT og viser at «Messias måtte lide dette», tør ha vært et tilbakevendende tema i de 40 dagene da han viste seg for dem og talte med dem om det som hørte Guds rike til. I hvert fall, på pinsedagen har de sett «tegninga». Hovedbudskapet er: «Den korsfestede og oppstandne er verdens eneste frelser og vei til Gud»

3. En langt mer moderne forståelse, men som har røtter tilbake i Skriften selv er at dette

handler om **Guds kjærlighet**. Og det gjør det jo, i aller høyeste grad. Joh 3,16. Gud kunne vel ha effektuert sin hellige rettferdighet som ved syndefloden? Men han elsker sin skapning, og har hatt en annen plan fra før tidenes morgen. Og den handler om korset, og den handler om den elskede Sønnen. Han som var Gud lik (Filip 4), men gav avkall på himmelens herlighet, tok på seg tjenerskikkelsen og ble lydige til døden. Motivet var kjærlighet. Paulus sier det slik: Han som elsket meg og gav seg selv for meg. (Gal 2,20)

Dette er kjærligheten 1. Joh 4,10: Ikke at vi har elsket Ham, men at han har elsket oss, og gitt sin Sønn til soning for våre synder.

Dybden i denne kjærlighetsuttømming forstår vi først når vi ser at det var den inkarnerte som døde på korset. Det var Jesus fra Nasaret, mannen og mennesket som lider og dør. Men det er også den evige, elskede Sønnen. Det gir en annen dybde. For mellom Faderen og Sønnen